

Przedpłata
wraz
z przesłką
pocztową
wynosi
5 zł. a. w.
rocznie.

ZWIĄZEK.

REDAKCJA
i
Administracja
we Lwowie
przy placu
Maryackim
1. 9.

Pismo tygodniowe.

Organ Związku stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych
wychodzi co **Poniedziałek** w objętości pół arkusza.

Nr. 15 i 16.

Poniedziałek, dnia 17. Czerwca 1878.

V. rocznik.

Treść: Towarzystwo spożywcze we Lwowie. — Regulamin Rady zawiadowczej Towarzystwa zaliczkowego w Birczy. — Bilanse stowarzyszeń zarobkowych za r. 1877. — Ogłoszenie.

Towarzystwo spożywcze we Lwowie.

Dnia 16. b. m. odbyło się walne zgromadzenie Towarzystwa spożywczego lwowskiego. Podajemy czytelnikom naszym więcej szczegółowy przebieg tegoż zgromadzenia, gdyż uważamy sprawę stowarzyszeń spożywczych za nader ważną dla kraju — a powiadomienie się o rozwoju lwowskiego towarzystwa jest utrudnionem z powodu, że Dyrekcya w tym roku nie ogłosiła swego sprawozdania drukiem.

Po zagajeniu zgromadzenia przez wiceprezesa p. Małego Józefa odczytał imieniem Dyrekcyi p. A. Żabicki następujące:

Sprawozdanie z czynności Dyrekcyi i obrotu interesów Towarzystwa Spożywczego we Lwowie za czas od dnia 1. stycznia 1877. do dnia 30. kwietnia 1878.

„Zdajemy Wam sprawę z drugiego okresu istnienia Towarzystwa Spożywczego, od dnia 1. stycznia 1877. do dnia 30. kwietnia 1878. r.

Objęliśmy ponownie szesnaście miesięcy w tym drugim okresie, głównie dla tego, że zamierzamy na przyszłość lata rachunkowe w naszym Towarzystwie stosować do istoty interesów spożywczych, których regulowanie zależy od stanu urodzajów każdego roku, tak iż roczne umowy o dostawę najgłówniejszych artykułów żywności zawierane bywają zwykle w czasie żniw, i do ruchu tychże interesów, który za powrotem mieszkańców do stolicy z kąpieli, z prowincyi, po feryach, każdorazowo się ożywia i w tém ożywieniu aż do drugich feryi jednodajnie się utrzymuje. W środku lata, kiedy z powodu wydalania się znacznej liczby członków z miasta, ruch spożywczy w Towarzystwie słabnieje, a zatem i czynności administracyjne zarządu się umniejszają, będzie oraz właściwa pora do sporządzania inwentarzy zapasów, zamknięcia corocznych rachunków i zestawienia bilansu. Dla tych powodów zamierzaliśmy w następnym III okresie rachunkowym objąć 14 miesięcy, to jest czas od 1 maja b. r. do 30. czerwca 1879. r. i na przyszłość, normalne lata rachunkowe rozpoczynać każdorazownie z dniem 1. lipca

jednego roku a kończyć z dniem 30. czerwca następnego roku. W tej mierze postawiliśmy na porządku dziennym w trzecim miejscu zmianę §. 59, a względnie i §. 34. w naszych statutach, i ufamy, że Szanowne Zgromadzenie raczy uchwalić, aby zamiast roku kalendarzowego, za rok administracyjny w naszym Towarzystwie obrać rok gospodarski, do roku szkolnego zarazem zbliżony, i termin do odbywania zwyczajnych Walnych Zgromadzeń wyznaczyć najpóźniej do pierwszej połowy miesiąca października każdego roku.

Oprócz tego, obecnie, objęcie takiej samej liczby miesięcy w drugim okresie, co w pierwszym, podaje nam sposobność do łatwego porównania wyników osiągniętych w obu tych okresach, i do wysnucia oczywistego wniosku, że Towarzystwo nasze rozwija się i wzrasta, i że w tym rozwoju i wzroście zdoła nie tylko pozbyć się niedoboru ale i osiągnąć dla członków wszystkie korzyści, jakie sobie Towarzystwo za cel i zadanie wytknęło.

Wprawdzie w drugim okresie liczba członków 307, po wystąpieniu 27 zmniejszona do 280, powiększyła się tylko o 62, ale za to wszyscy ci członkowie nowoprzybyli należą do rzędu członków czynnych, to jest kupujących, i pomimo szczupłej swej liczby przyczynili się do tego, że suma zakupna, w I. okresie wynosząca tylko 70,453 zł. 61 ct. wzrosła w II gim do 121.224 zł. 84 ct. czyli powiększyła się o 74%.

I). Przechodząc do szczegółowego rozpatrzenia gałęzi spożywczych naszego Towarzystwa, największy postęp widzimy w gałęzi pieczywa. W I. okresie suma zakupna w tej gałęzi wynosiła tylko 10,279 zł. 66 ct. i przyniosła tylko 369 zł. 04 ct. dochodu; w II okresie zakupno w jednej tylko gałęzi żytniego pieczywa wzrosło do 21.383 zł. 62 ct. a z dodaniem kosztów wyrobu i zarządu do 26.383 zł. 62 ct. i odrzuciło 2564 zł. czystego dochodu, to jest ruch powiększył się w 2½, a dochód w 6-nasób. — Postęp ten zawdzięczamy głównie wzięciu we własny zarząd wyrobu pieczywa. W ciągu II okresu wypiekliliśmy 220.000 bochenków po 1·20 kilogram. chleba. Przyjmując że jeden członek, to jest jedna rodzina ze służbą, spożywa dziennie co najmniej 1½ bochenka chleba,

wypada z rachunku że dopiero $\frac{4}{5}$ członków zaopatrują się w chleb Towarzystwa i że wyrób własny chleba jest jeszcze dalekim od zaspokojenia w zupełności potrzeby wszystkich członków w ich dzisiejszej liczbie, a tém mniej będzie mógł sprostać powiększeniu téjże, a więc nie będzie nigdy przewyżki produkeyi rozchodzącej się poza obręb Towarzystwa, z którejby można ciągnąć zyski, czyli zarobkować, a zatem i administracja podatków nie będzie miała słusznej podstawy do nałożenia na nasz wspólny piec piekarniany podatku bądź zarobkowego bądź dochodowego. Po tém zboczeniu *ad usum* władz administracyjnych, wracając do przedmiotu, musimy podnieść drugą, osiągniętą przez objęcie pieczywa we własny zarząd korzyść, to jest jego przedniość i wyborność, która zyskała ogólne i ustalone uznanie członków. Nadto gdy cena chleba Towarzystwa była w przecięciu o jednego centa na bochenku niższą od cen targowych, a wartość chleba wskutek przedniejszego gatunku mąki, użytój do jego wyrobu, była o jednego centa wyższą od chlebów innych piekarzy, więc prócz dochodu dla Towarzystwa w ogóle, jeszcze i członkowie pojedynczo na zakupnie własnego chleba odnieśli bezpośrednią korzyść $ct. 2 \times 220.000 = 4400$ zł. W drugiej połowie z. r. zabraliśmy się do wyrabiania także pszennego pieczywa, którego próbki powszechnie uznano za lepsze od tego samego rodzaju wyrobu innych piekarzy. Druga ta gałąź pozostawiona dotąd w rękach piekarzy, której obrót wyniósł zaledwo 2312 zł. i dał zaledwo 233 zł. 52 ct. dochodu, mogłaby być równa, co żytnie pieczywo przynieść korzyści tak dla pojedynczych członków w szczególe, jak dla Towarzystwa w ogóle, ale zależne warunki, wśród których prowadzimy wspólny piec piekarniany, mianowicie wypadek iż mieniając po raz czwarty lokal w ciągu jednego roku zniewoleni byliśmy w miejsce obszerniejszego szcuplejszy piec wynając, skłoniły nas do odroczenia tego przedsięwzięcia aż do chwili, w której członkowie, zrozumiałwszy dobrze swój własny interes, zdobędą się na silną wolę przyprowadzenia do skutku przed rokiem tu w tém miejscu nietylko zaproponowanego ale już i w uchwałę zamienionego projektu zakupna częściowo zabudowanej realności dla urządzenia w niej własnych pieców piekarnianych, zapomocą oddzielnój od udziałów wkładki, około 3000 zł. wynieść mającej. Z tą gotówką w rękę, przy dzisiejszem obniżeniu i obciążeniu ogólném wysokimi długami hipotecznymi realności we Lwowie, można nabyć na własność nawet obszerny budynek z gruntem. Otwarta przed rokiem w tym celu subskrypcya doszła do 1311 zł. a złożona na rachunek téj subskrypcyi gotówka do 444 zł. 03 ct. Skorzystamy znowu z licznój obecności Szanownych członków na dzisiejszem Zgromadzeniu, aby przy końcu posiedzenia zaprosić ich do dalszego subskrybowania dla zakupna realności na własność.

II. W gałęzi drzewa opałowego suma zakupna w I okresie wynosząca 12.650 zł. 53 ct. i odrzucająca zaledwo 400 zł. dochodu, w II okresie wzrosła do 18.430 zł. 74 ct., czyli powiększyła się w półtoranasób i przyniosła 1409 zł. 30 ct. dochodu, który wzrósł w $3\frac{1}{2}$ -nasób. Oprócz tego dochodu dla Towarzystwa, jeszcze i członkowie pojedynczo przy zakupnie drzewa z naszego składu płacąc za jeden 4-metrowy stos w przecięciu o 1 zł. poniżej ceny targowej i otrzymując drzewo wyborowe, w miarze nieuszczuplonój i w dostawie ściśle kontrolowanej odnieśli bezpośrednią korzyść dającą się obliczyć na $1\frac{1}{2}$ zł. od każdego 4-metrowego stosa, to jest $1\frac{1}{2} \times 1300 = 1950$ zł. Nie dopełniliśmy naszego obowiązku, gdybyśmy osiągnięcie tego wyniku w znacznej mierze nie przypisali pilności i ścisłości dozoru, jaki nasz członek p. K. Hrobni nad składem naszego drzewa bez przerwy wykonywał.

III. W gałęzi mięsiwa suma zakupna mięsiwa w I okresie wynosząca 16240 zł. 80 ct. wzrosła w II do 21580 zł. 29 ct. czyli powiększyła się o 32%, a czysty dochód I okresu 180 zł. 93 ct. wzrósł w II do 452 zł. 46 ct. czyli powiększył się o 150%. Oprócz tego dochodu dla ogółu Towarzystwa, obniżenie ceny targowej o $1\frac{1}{2}$ ct. na pół kilogramie mięsa dało członkom bezpośrednią korzyść $1\frac{1}{2} \times 129.481 = 1942$ zł. 23 ct. Lecz wyznajemy, że ani bezpośrednia dla pojedynczych członków, ani pośrednia dla ogółu Towarzystwa korzyść nie odpowiada w téj gałęzi wysokości obrotu, i że rozwój jej nie jest zdolnym wytrzymać porównania z rozwojem gałęzi pieczywa. Aby ją uczynić intratniejszą i korzystniejszą, potrzeba wyrąbywanie mięsa objąć we własny zarząd.

IV. W gałęzi nafty suma zakupna wynosząca w I okresie 4508 zł. 53 ct. i odrzucająca 117 zł. dochodu, wzrosła w II gim do 6016 zł. 86 ct. i przyniosła 468 zł. 38 ct. to jest obrót wzrósł o 25%, a czysty dochód pomnożył się w 4-nasób. To powiększenie czystego dochodu w stosunku 1:16 do powiększonego obrotu, przypisać należy korzystniejszym warunkom wyjednanym od dostawcy nafty głównie przez zarządzenie zakupna znaczków z góry za gotówkę. — Oprócz tego opust 5 ct. na każdej litrze przyniósł członkom bezpośrednią korzyść 5 ct. $\times 24068$ litr = 968 zł. 72 ct.

V. W spiżarni towarów korzennych i reszty potrzeb spożywczych suma zakupna w I okresie wynosząca 26.694 zł. 49 ct. i odrzucająca 2280 zł. dochodu wzrosła do 46.501 zł. 33 ct. i odrzuciła 3.378 zł. 92 ct. dochodu to jest suma zakupna wzrosła o 74% a dochód o 48%. Niższy procent powiększonego dochodu w stosunku do powiększonego procentu zakupna wynika z podwyższenia opustu dla kupujących członków z ceny towarów, wskutek czego podwyższyła się bezpośrednia dla nich korzyść, dająca się obliczyć po przeciętnych 3 centach od 82.546 kilogramów, 5.582 liter, 3.104 pakietów; razem $91.232 \times 3 =$ na 2.736 zł. 98 ct.

Lecz rzeczony dochód spiżarni nie jest, jak w pierwszych czterech gałęziach interesów Towarzystwa, czystym dochodem. Potrzeba od cyfry dochodu potrącić koszta utrzymania spiżarni. Te koszta tak w I. jak II. okresie dochodziły do 5000 zł., lecz gdy w I. okresie potrzeba było aż 2700 zł. dołożyć do utrzymania spiżarni, to w II. kwota przeniesionego z innych gałęzi na spiżarnią zysku spadła na 1683 zł. Z tego zestawienia wypływa, że gdy suma sprzedaży towarów korzennych i reszty artykułów spożywczych dojdzie do 4380 zł. co miesiąc, dochód ze spiżarni wyrówna się z kosztami jej pomieszczenia i obsłużenia, gdyż ani pierwsze ani dru-

gie nie potrzebuje powiększenia, nawet na wypadek zdwojenia ruchu spiżarnianego. Powiększenia tego ruchu do wyżsokazanej pożądaney cyfry można już w bieżącym okresie słusznie się spodziewać w skutek normalnego przyrostu liczby członków, chociaż dałoby się ono zapewnić i przyspieszyć przez proste przeniesienie lokalu w miejsce bardziej centralne dla członków, a więc dogodniejsze do uskutecznienia przez nich dziennego zakupu, które o dwakroć przewyższa zakupna miesięczne.

Dla lepszego uwidocznienia powyż wyszczególnionych wyników, streszczamy je w tabelarycznym zestawieniu:

	Suma zakupna		Czysty dochód dla ogółu Towarzystwa		Bezpośrednia korzyść dla członków		Obliczone w % powiększenie		
	w I okresie	w II okresie	w I okresie	w II okresie	w I okresie	w II okresie	Sumy zakupna	czystego dochodu Tow.	bezpośred. korzyści dla czł.
Pieczywo . . .	10.279.66	28.695.62	+ 369.04	+ 2.897.52	810.05	4.637.44	1.79	6.85	4.72
Drzewo . . .	12.650.53	18.430.74	+ 400.—	+ 1.409.30	627.25	1.950.—	0.45	3.52	2.11
Mięso . . .	16.420.80	21.580.29	+ 180.90	+ 452.46	1.386.72	1.942.23	0.31	1.50	0.47
Nafta . . .	4.403.13	6.016.86	+ 117.—	+ 468.38	890.—	968.72	0.37	3.00	0.09
Spiżarnia . . .	26.694.49	46.501.33	-2720.—	- 1.621.08	1.523.07	2.736.98	0.74	0.48	0.79
	70.453.61	121.224.84	- 1.653.03	+ 3.606.58	5.237.09	12.235.37			
	koszta ogólnej administracji		- 1.568.70	- 2.342.06					
			- 3.221.73	+ 1.264.52	zwyżka + 169.71 odpisanych udziałów = 1434.23 — 3221.75 = 1787.50				

wykazanego niedoboru.

Postąpiliśmy naprzód na całej linii, we wszystkich gałęziach i kierunkach.

Gdyby można było oderwać się od przeszłości i uwolnić od ciężaru zaciągniętych w niej zobowiązań, gdyby można było rachunki drugiego okresu zestawić bez pokrycia strat pierwszego, to bilans przedstawiłby się mający Szanownemu Zgromadzeniu, wykazałby wynik dodatni wyrażony zwyżką 1264 zł. 52 ct., która rozdzielona na 3035 zł. 68 ct. wpłaconych z d. 31. grudnia 1876. r. udziałów dałaby 41½% dywidendy. Wynik tém świetniejszy, że osiągnęliśmy go bez grosza własnego kapitału obrotowego, który, jak rubryka I. zestawienia porównawczego wykazuje, pochłonięty został przez niedobór I. okresu, że osiągnęliśmy go pomimo uwięzienia dwóch tysięcy w przygotowawczych kosztach założenia, urządzenia i inwentarza i że osiągnęliśmy go w dodatku do 738 zł. 06 ct. zapłaconych odsetek od wypożyczonych kapitałów.

Lecz solidarność z przeszłością nie dozwala nam osiągniętej w II. okresie zwyżki rozdzielić pomiędzy członków i korzyść należena do Towarzystwa uwidocznic w namacalnej dywidendzie. Za naukę się płaci. Przedewszystkiem potrzeba było przekazane przez okres I. w spuściznie okresowi IImu rachunki pokryć, naciągnięte

przezeń aktywa zredukować do ich rzeczywistej wartości i wypełnić luki w jego pasywach, tak że po dokonaniu tych rektyfikacyi ze zwyżki 1264 zł. 52 ct. pozostało zaledwo 100 zł. dla zmniejszenia niedoboru wykazanego z dniem 31. grudnia 1876. r.

Przez zarachowanie w powyższy sposób zwyżki dorobek dodatni okresu drugiego nie ulotnił się i nie znikł; w gruncie rzeczy Towarzystwo nasze przez ów dorobek stało się o 1264 zł. 52 ct. bogatszym, czyli okres II. wydobyl tę kwotę z interesu spożywczego, którą na wypadek likwidacyi z końcem 1876. r. członkowie musieliby byli z własnej wyciągnąć kieszeni i dopłacić dla pokrycia zobowiązań Towarzystwa w obec osób trzecich.

Dziś, w skutek osiągniętej w II okresie zwyżki 1264 zł. 52 ct. i dopłaconych w ciągu tegoż okresu udziałów w kwocie 1201 zł. 28 ct. pokrywamy w zupełności własnym kapitałem niedobór 1787 zł. 50 ct. i unieruchomiony w kosztach założenia, urządzenia i inwentarza majątek, tak iż wierzyciele nasi mają całkowite pokrycie w zapasach towarów, znajdujących się w rzeczywistości w naszych magazynach i my całego wypożyczonego kapitału użyć możemy do zakupywania artykułów spożywczych. Możemy więc żywić nadzieję, że pod korzystniejszymi finansowymi warunkami rozpo-

czynając okres III., będziemy w stanie z jego końcem pomyślniejsze, aniżeli z końcem okresu II. wyniki wykazać, a mianowicie cały niedobór umorzyć.

Wprawdzie niedobór w bilansie, uniemożliwiający rozdzielenie dywidendy, wstrzymuje członków od znaczniejszych wpłat na udziały, zamyka Towarzystwu przystęp do taniego kredytu i przeto przeszkadza zarządowi do robienia interesów spożywczych na większe rozmiary z większymi zyskami, a zatem opóźnia i zwalnia rozwój Towarzystwa, ale jak doświadczenie pokazało, nie jest takowy dla niego tak podkopującym i zabójczym jak dla zakładów bankowych, nie odstrasza wcale nowych członków od przystępowania do Towarzystwa, a to dla tego, że w Towarzystwie spożywczym dywidenda od drobnych udziałów jest rzeczą podrzędną, którą o wiele przewyższa bezpośrednia korzyść na zakupnie towarów, w doborowych gatunkach, sprawiedliwie odmierzanych, po niższych cenach. Korzyść ta w II. okresie wynosiła 10 zł. na każdych 100 zł. zakupna, tak iż członek, który w Towarzystwie spożywczym np. złożył udział 10 zł., a zakupił w roku artykułów żywności za 500 zł., nie otrzymał wprawdzie 1 zł. dywidendy, ale za to zyskał 50 zł. na zakupnie. Tu tkwi tajemnica, dla czego Towarzystwo spożywcze, pomimo niedoboru, rozwija się i wzrasta.

Zarazem fakt, że Towarzystwo spożywcze po stracie całego własnego kapitału i uwięzieniu połowy kapitału wypożyczonego w przedwstępnych wydatkach nie runęło, ale potrafiło wzrosć w liczbę członków, powiększyć i rozgałęzić interesy, poprowadzić takowe w sposób korzystniejszy dla członków, a przytém odzyskać znaczną część utraconego kapitału, jest dowodem, że towarzystwa spożywcze w naszych stosunkach handlowych są potrzebną instytucją, że dla ich bytu i rozwoju istnieją w kraju naszym nader przychylnie i sprzyjające warunki i że ważne ekonomiczne zadania mają w nim do spełnienia.

Nie da się zaprzeczyć, że Towarzystwo nasze nawet w tak słabiuchnym stanie, w jakim z powyż wyliczonych powodów na tutejszym placu targowym wystąpiło, już nie mały wpływ wywarło na ulepszenie niektórych artykułów spożywczych i na niżenie ich cen na targu lwowskim z jednej strony, a z drugiej skłoniło wielu producentów do bezpośredniego zaoferowania nam swoich płodów i wyrobów spożywczych z pominięciem dotychczasowych pośredników, którzy i producentów i konsumentów niemiłosiernie dotąd wyzyskiwali i obdzierali. Powszechnie jest przyznanem, że dopiero Towarzystwo spożywcze wyrób żytniego chleba doprowadziło do nieznanej przedtém doskonałości, a pośrednio zmusiło i innych piekarzy do ulepszenia pieczywa lwowskiego w ogóle. Ono to pierwsze obniżyło ceny drzewa opałowego i utrzymało je przez cały czas w jednostaj-

nej wysokości, rozbijając i uniemożliwiając znowę handlarzy dla sztucznego cen podwyższenia. Ono utrzymując ceny wszelkich artykułów przy możliwej niskości, zmusza także kramarzy do trzymania się blisko tych cen w ich sklepach. Ono przez otwarcie i zapewnienie odbytu skłoniło już kilkanaście rolnych gospodarstw domowych do wyrabiania artykułów żywności: mianowicie masła i sérów we własnym zarządzie, co zwiększyło ich obfitszy dowóz na targ lwowski i wpłynęło na obniżenie ich ceny.

Słowem, już w dzisiejszém stadium swego rozwinięcia, Towarzystwo spożywcze obiecuje wywiązać się z programu zadań ekonomicznych, jaki w swoim statucie i w swoim pierwszym sprawozdaniu za cel sobie postawiło i spełnić oczekiwania życzliwości, którą opinia publiczna Towarzystwo nasze otacza.

Po przyjęciu do wiadomości powyższego sprawozdania odczytał dr. Zgórski imieniem komisji kontrolującej następujące téjże sprawozdanie:

„Przedewszystkiem wypada nam Szan. Zgromadzeniu z powołaniem się na wywody, które osobny referent uwidoczni, wytłumaczyć, dlaczego przedkładamy rachunki za czas 16 zamiast 12 miesięcy. Czynimy to w przypuszczeniu, że Szan. Zgromadzenie zgodzi się, aby na przyszłość rok administracyjny rozpoczynał się 1 lipca a kończył się 30 czerwca każdego roku. Niechcąc więc, aby okres następny trwał 18 miesięcy przedłużyliśmy ubiegły o 4 miesiące, a następny tylko o 2 miesiące będzie już dłuższy.

Przechodząc teraz do zdania sprawy z rachunków i czynności Dyrekcyi za peryod ubiegły ma zaszczyt podpisana komisya kontrolująca Szan. Zgromadzenie uwiadomić, że zbadała szczegółowo przedłożony przez Dyrekcyą bilans z dnia 30. kwietnia 1878. r. i rachunki za czas od 1. stycznia 1877. do 30. kwietnia 1878. r. i znalazła takowe zgodnemi z księgami i inwentarzem majątku Stowarzyszenia, sporządzonym przez podpisaną komisją dnia 30. kwietnia 1878. r.

Straty na interesie wynoszą po 30. kwietnia 1878. kwotę 1778 zł. 50 ct. po potrąceniu funduszu rezerwowego w kwocie 398 złr. zaś tylko 1380 złr. 50 ent. co w stosunku do udziałów, które po dzień 30. kwietnia 1878. w myśl statutu w kwocie 6.319 zł. wpłacone być powinny, wynosi 21·85%, w porównaniu z rokiem zeszłym mniej o 14·15%.

Celem wytłumaczenia, dlaczego nie ziściły się w zupełności nadzieje w poprzedniém sprawozdaniu naszym wyrażone, a mianowicie, że w ciągu bieżącego roku niedobór zeszłoroczny w zupełności da się usunąć naprowadza komisya następujące okoliczności:

a) z dochodów tegorocznych spłacono za rok 1876 długi, które w rachunek r. 1876. jeszcze nie weszły w kwocie 968 złr. 82 ct.

amortyzowano koszta założenia, u-
rządzenia i t. d. w kwocie . . . 280 zł. 47 ct.
Razem . . . 1249 zł. 29 ct.

Dodawszy zniżkę rachunku strat w
porównaniu z zeszłym rokiem o kwotę 99 zł. 84 ct.
Okazuje się ulżenie ciężarów To-
warzystwa o kwotę 1349 zł. 13 ct.,
co komisya w danych okolicznościach za pomyślny
rezultat uważać musi;

b) manko na towarach, które zwłaszcza co do dyfe-
rencyi w inwentarzach ciągle jeszcze jest za wy-
sokie i wynosi w tym wypadku 837 złr. 33 ct. —
obciążało rachunek strat przynajmniej o tyle, że
w razie normalnego zmniejszenia byłby rezultat
powyższy z r. 1877 1349 złr. 13 ct. wzmógł się
do kwoty wyrównującej obecny niedobór.

Gdy jednak obecnie już nie ma żadnych dawniej-
szych rachunków nie zamkniętych do wyrównania,
a coraz ściślejsza kontrola w sklepie wygórowane
dotąd manko zmniejsza, przeto śmiało komisya
twierdzi, że coraz więcej zbliżamy się do wyró-
wnania stanu biernego z czynnym;

c) niedostateczny kapitał własny, a wysoko oprocen-
towany kapitał zkadinał nam się ofiarujący (za-
płaciliśmy tytułem odsetek kwotę 738 złr. 06 cnt.)
jest przyczyną, że znaczną część naszych dochodów
wierzycielom naszym odstępować musimy.

Opiérając się zresztą na wywodach w sprawo-
zdaniu przez Dyrekcyą przedłożonych, mniemamy, że
korzyść należna do naszego Towarzystwa widoczną jest
dla członków pomimo, iż dotąd z faktycznym lecz stale
zmniejszającym się niedoborem walczyć musimy.

Stąd też nie wątpimy że Szan. Zgromadzenie chę-
tnie przychyli się do wniosków komisji kontrolującej,
które niniejszém przedkładamy:

a) Walne Zgromadzenie raczy uchwalić: aby całą bi-
lanssem wykazaną stratę przenieść na rachunek na-
stępnego roku administracyjnego.

b) Walne Zgromadzenie raczy w myśl §, 65 statutu
odpisać od udziałów 21·85% w stosunku do kwo-
ty, którą po dzień zamknięcia rachunków wpłaco-
ną być powinna, tym członkom, którzy w terminie
statutem przepisany wystąpienie swoje z Towarz.
naszego zgłosili.

c) Walne Zgromadzenie raczy Dyrekcyi udzielić abso-
lutoryum z czynności i rachunków za czas od 1.
stycznia 1877. do 30. kwietnia 1878. roku.

Wszystkie trzy wnioski komisji — przyjęło walne
zgromadzenie po krótkiej dyskusji.

Do projektowanej zmiany statutu, zdążającej do
wprowadzenia roku administracyjnego od 1. lipca do
30. czerwca każdego roku w miejsce roku słonecznego

nie przyszło dla braku kompletu, do zmian statutu po-
trzebnego.

Wybór dyrektora p. Konstantego Kluszenki zo-
stał przez zgromadzenie jednomyślnie zatwierdzony.

Do Rady zawiadowczej zostali wybrani pp. An-
drzejowski Karol, Prof. Teofil Ciesielski, w miejsce
pp. Kluszenki i Dr. Baucha — w miejsce zaś wylosowa-
nych 7 członków ponownie pp. Feliks Bieńkowski,
Prof. Oskar Fabian, Dr Antoni Pawlikowski, Adolf
Stroner i Dr. A. Zgórski — na nowo zaś pp. Radca
sądowy Mayer i Jan Barański.

Regulamin Rady zawiadowczej Towarzystwa zaliczkowego w Birczy, uchwalony na posiedzeniu z dnia 14. stycznia 1878 r. *)

§. 1. Rada zawiadowcza odbywa celem załatwienia
swych czynności raz na dwa miesiące posiedzenie zwykle
w lokalu Towarzystwa.

§. 2. Posiedzenie zwołuje prezes lub jego zastępca za
rozesłaniem pisemnego zaproszenia do członków Rady przy-
najmniej na jeden dzień przed zaproszeniem. W zaprosze-
niu tém ma być zamieszczony porządek dzienny spraw do
uchwał Rady przedstawić się mających.

§. 3. Członkowie Rady zawiadowczej obowiązani są
na wyznaczoną godzinę przybyć, lub powody niemożności
przybycia przed posiedzeniem prezesowi na piśmie podać.
W razie przeciwnym podpadają jednorazowej grzywnie w kwo-
cie 2 złr. w. a. przez przewodniczącego nałożyć się mającej, a
przypadającej na fundusz rezerwy. Grzywna ta ma być
ściągniętą w razie niezapłacenia do dni 30 z udziału członka.

§. 4. Posiedzenia odbywają się tajnie. W sprawach
zaś w §. 36. statutu Towarzystwa objętych zaproszeni
być mają równie w sposób w §. 2. wskazany, członkowie
Dyrekcji Towarzystwa.

§. 5. Posiedzeniom przewodniczy prezes, lub jego za-
stępca, zaś sekretarz, lub tegoż zastępca prowadzi protokół
obrad. W razie, gdyby przewodniczący w kwestyi osobistej
głos zabrać, lub w ogóle wnioski jakie stawiać chciał, wi-
nien zdać przewodnictwo swemu zastępcy.

§. 6. Po wyczerpaniu porządku dziennego wolno jest
członkowi Rady stawiać wnioski samoistne. Wniosek taki,
jeżeli nad takowym ma być dyskusya otwarta, musi być
przynajmniej przez dwóch członków Rady poparty.

§. 7. Każdy członek przed zabraniem głosu winien
jest zgłosić się o to poprzednio do prowadzącego pióro se-
kretarza i dopiero po udzieleniu mu głosu przez przewod-
niczącego głos zabrać. Wykraczającym przeciw temu posta-

*) Regulamin ten ogłaszamy na żądanie Towarzystwa w Bir-
czy tém chętniej, że zawiera on niektóre bardzo praktyczne po-
stanowienia, jak np. w §. 3., i że uznajemy potrzebę, aby regu-
laminy dla Rad zawiadowczych istniały. Towarzystwo zaliczkowe
we Lwowie oddawna już posiada regulamin dla swojej Rady za-
wiadowczej. (Przyp. Red. Zw.).

nowieniu winien przewodniczący głos odebrać. W jednę sprawie nie wolno członkom więcej jak trzy razy głos zabierać.

§. 8. Po zamknięciu dyskusji nie wolno więcej głosu zabierać, wyjąwszy dla wyjaśnienia w sprawie osobistej.

§. 9. Z wniosków postawionych ma przewodniczący najprzód wnioski najdalej idące, pod głosowanie poddać.

§. 10. Uchwały zapadają absolutną większością głosów; głosowanie zaś odbywa się przez podniesienie rąk lub kartkami, jeżeli tego przynajmniej 3 członków Rady zażąda.

§. 11. Zapadłe uchwały zapisane być mają w protokole posiedzenia. Członkowi Rady niezgadzącemu się z zapadłą uchwałą wolno jest żądać wpisania swojego votum separatim.

§. 12. Czynności Rady zawiadowczej wynikające tak w skutek powziętych uchwał, jako też z ogólnego jej zakresu działania, ułatwiają pojedynczy członkowie, jako referenci komisji według następujących postanowień.

§. 13. Rada zawiadowcza wybiera po pierwszém Walném zgromadzeniu każdego roku celem dokładniejszego ułatwienia przedmiotów do jej zakresu należących następujące komisye, a to:

1. komisją lustracyjną, czyli kontrolującą składającą się z dwóch członków, i

2. komisją administracyjną z 3 członków.

Zadaniem tych komisji jest:

a) przygotowywać wnioski, które Radzie zawiadowczej, rozpoznania i decyzji przedstawione być mają;

b) czuwać nad wykonaniem uchwał do jej zakresu należących; i

c) przedkładać odnośne sprawozdania do uchwały pełnej Rady zawiadowczej.

§. 14. Komisya kontrolująca obowiązana jest przynajmniej raz na trzy miesiące przedsiębrać szkcontro kasy i wszelkich czynności Dyrekcyi, zaś z końcem roku administracyjnego przedstawić Radzie zawiadowczej sporządzony przez Dyrekcyę roczny obrachunek i bilans, tudzież szczegółową inwenturę majątku Towarzystwa.

§. 15. Do zakresu komisji administracyjnej należy stawianie wniosków, względem

a) przyjmowania i oddalania urzędników Towarzystwa, regulowania ich płac i wynagrodzeń;

b) ustanowienia remuneracyi i tantiemy dla wszystkich funkcyonaryuszów Towarzystwa;

c) względem wykluczenia członków;

d) chwilowego suspendowania urzędników Towarzystwa, i nareszcie

e) względem asygnowania do kasy Towarzystwa wszelkich wypłat.

§. 16. Prezes Rady zawiadowczej kieruje biurem i czuwa nad czynnościami wybranych komisji, przeto:

a) odbiera wszelkie pisma i podania do Rady zawiadowczej wnoszone, i rozdziela pomiędzy członków stosownie do ich referatów;

b) prowadzi protokół pism wchodzących i wychodzących;

c) zwołuje posiedzenia Rady i przewodniczy takowym; nareszcie

d) podpisuje wspólnie z sekretarzem powzięte uchwały, jako też wszelkie pisma od Rady zawiadowczej wychodzące.

§. 17. W razach potrzeby nagłej, lub wykrytych nieporządków, przysłuża prezesowi Rady zawiadowczej prawo zarządzenia wszelkich środków zaradczych, któreby zabez-

pieczenie majątku i prawidłowe prowadzenie interesów Towarzystwa na celu miały, tudzież przedsięwzięcia nadzwyczajnego skontrum kasy za przybraniem dwóch członków Rady. Obowiązany jednak będzie w takim razie zatwierdzenie poczynionych zarządzeń w Radzie zawiadowczej jednako.

§. 18. Członkowie Rady zawiadowczej odpowiadają solidarnie w obec Towarzystwa za wszelkie straty, jakieby Towarzystwo w skutek niedopeknienia przez nich obowiązków poniosło, a które przez wypełnianie obowiązków kontroli lub innych ze strony Rady zawiadowczej uniknąć było można.

Bronisław Malisz mp. *Dr. Władysław Bodyński* mp.
sekretarz. prezes.

Bilanse Stowarzyszeń zarobkowych za rok 1877.

Lwów. Towarzystwo spożywcze. Rachunek strat i zysków. A. Straty. Koszta administracyjne: 5.625·34; koszta handlowe, kancelaryjne i różne drobne: 881·39; Procenta: 738·06; 10% na umorzenie kosztów założenia: 117·22; 10% na umorzenie kosztów inwentarza: 142·94; 10% na umorzenie kosztów urządzenia: 20·31; strata na drzewie rąbaniem: 97·27; strata z rachunków r. 1876: 968·82; strata przeniesiona z roku 1876: 1.878·34; razem: 10.469·69. B. Zyski. Ze sprzedaży towarów i asygnat towarowych: 8.508·55; 36% od udziałów członków wypisanych: 169·71; 10% dywidendy od udziału w Towarzystwie zaliczkowem: 12·93; straty: 1.778·50; razem: 10.469·69. Bilans. Stan czynny. Gotówka: 322·34; zapas towarów w mag.: 3.938·73; zapas towarów w sklepie: 2.890·85; zapas drzewa w stosach: 1.264—; zapas drzewa rąbanego: 5—; zapas materyałów do wypiekania chleba: 799·97; zapas znaczków naftowych: 30·13; zapas ruchomości i potrzeb handlowych: 409·15; udział w Towarz. zaliczkowem: 400·93; zaliczki: 361·66; Dług funduszu zakupna realności: 10·54; Dłużnicy do rachunku towarów: 168·82; dłużnicy do rachunku inwentarza: 102—; dłużnicy do rachunku lokalu: 150—; dłużnicy do rachunku drzewa: 116·27; dłużnicy do rach. wpisowego: 4—; dłużnicy do rachunku udziałów od członków wypisanych: 9·64; dłużnicy do rachunku chleba: 251·48; naprzd zapłacone procenta: 18·69; naprzd zapłacony czynsz: 105—; koszta założenia: 1.055·03; koszta urządzenia: 182·84; koszta inwentarza: 1.303·79; dług z tytułu administracyi drzewa: 70·34; fundusz zakupna realności: 433·49; strata: 1.778·50; razem: 16.183·19. Stan bierny. Wpisowe: 398—; udziały: 4.067·25; dług w Tow. zaliczkowem rachunek A. i B. 4.970—; procenta dłużne: 175·95; akcepta: 838—; dług w gal. Banku kred.: 300—; kaucye: 500.—; wierzyciele magazynu: 3.759·98; dług za mąkę: 689·50; wierzyciele z tytułu udziałów: 40·48; fundusz zakupna realności na książeczce Tow. zaliczkowego: 444·03; razem: 16.183·19.

Z powodu rachunków miesięcznych za maj, które w następnym numerze podamy, wydajemy ten podwójny numer o 6 kolumnach — aby następnym pojedynczy również 6 kolumn mógł zawierać.